

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iunie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de partea vătămată Răileanu Ilie, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 28 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014 în cauza penală în privința lui

Didur Nina Ilie, născută la 12 martie 1960, originară și domiciliată în mun.Chișinău, fără loc permanent de trai.

Termenul examinării cauzei:

1. 04.04.2012 - 28.12.2012 - prima instanță**2.** 11.02.2013 - 23.04.2013 și 28.11.2012 - 10.02.2014 - instanța de apel**3.** 20.08.2013 - 30.10.2013 și 08.04.2014 - 04.06.2014 - instanța de recurs.**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 28 decembrie 2012, Didur Nina a fost condamnată în baza art.190 alin.(5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activități comerciale pe un termen de 3 ani.

Acțiunile civile au fost admise parțial, dispunîndu-se încasarea de la Didur Nina în beneficiul părților vătămate a prejudiciului material și moral lui Puiu Dumitru în sumă de 300 euro, 200 dolari și 2000 lei și lui Răileanu Ilie în sumă de 280 euro și 2000 lei, echivalentul în valută națională la data executării sentinței.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Didur Nina, în perioada anilor 2007-2011, avînd un plan criminal din timp pregătit și o intenție unică, caracterizată prin mai multe acțiuni infracționale identice comise în scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit diverse sume bănești de la mai multe persoane, sub pretextul de a le perfecta acte necesare pentru plecarea peste hotare, și anume în Canada, Germania, redobîndirea cetățeniei române, susținînd că are persoane influente în organele de resort, după care, banii însușiți îi folosea în scopuri personale, fără a-și onora obligațiunile asumate, în asemenea circumstanțe a însușit de la: Ponomarenco Tatiana - 400 dolari SUA, Jardan Zinaida - 800 euro, Tifin Mihail - 1000 euro și 500 dolari SUA, Stadnițchi Ion - 11355 lei și 750 euro, Matcaș Oxana, Popovici Andrian, Pirojoc Eugeniu și Călin Nicolae cîte 1500 euro de la fiecare, Catanoi Tudor, Victor Banu și Botnari Nicolae cîte 200 euro de la fiecare, Puiu Dumitru - 300 euro și 200 dolari SUA, Luncari Boris - 2000 dolari, Cebotari Veaceaslav - 160 euro și Railean Vladimir - 2280 euro.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Ig.Balmuș în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatei

să fie reîncadrate din prevederile art.190 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blânde, invocând că instanța incorect a conchis că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie, deoarece aceasta nu a urmărit scopul de a însuși prin înșelăciune și abuz de încredere mijloacele bănești a părților vătămate, dînsa s-a folosit de relațiile de încredere cu părțile vătămate, care i-au dat banii, pentru a fi transmiși persoanelor neidentificate în contul perfectării ulterioare de către ei a actelor și organizarea plecării peste hotare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Ig.Balmuș în numele inculpatei.

Instanța de apel, verificînd în ședința de judecată probele administrate, care au fost cercetate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia că acestea demonstrează vinovăția lui N.Didur în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(5) Cod penal, fiind bazată pe declarațiile părților vătămate M.Călin, N.Călin, V.Mihailiciuc, O.Popovici, M.Tifin, Z.Jardan, T.Ponomarenco, D.Puiu, I.Răileanu, I.Stadnițchi, T.Catanoi, V.Banu, N.Botnari, V.Cebotari, B.Luncari, a martorilor N.Luncari, E.Răileanu, E.Pirojoc, și probele scrise, conținutul cărora confirmă faptul săvîrșirii de către inculpată a infracțiunii de escrocherie.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare partea vătămată I.Răileanu și avocații A.Munteanu și O.Popovici în numele inculpatei, care au solicitat:

- partea vătămată, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, fără a fi citat legal, prin ce au fost încălcate normele de procedură penală, precum neînetemeiat a admis acțiunea civilă, încasînd în folosul său de la inculpată doar suma de 280 euro, pe cînd prejudiciul real cauzat constituie 2280 euro, recunoscut și de inculpată în instanța de judecată;

- avocatul A.Munteanu, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatei să fie reîncadrate din prevederile art.190 alin.(5) în cele ale art.196 alin.(4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse mai blînde, pe motiv că acțiunile acesteia incorect au fost încadrate de instanțele de fond, deoarece faptul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane de către N.Didur în cadrul examinării cauzei nu și-a găsit confirmare, fiindcă în urma efectuării perchezițiilor la domiciliul inculpatei, nu au fost depistate careva bunuri de preț sau alte bunuri care ar fi dovedit activitatea ei criminală, pînă la arest inculpata a fost angajată în cîmpul muncii și remunerată lunar, nefiind dovedită latura obiectivă a infracțiunii de care a fost recunoscută vinovată, și anume scopul însușirii prin înșelăciune și abuz de încredere a mijloacelor bănești; instanțele de fond au admis integral doar probele prezentate de partea acuzării, contrar obiecțiilor apărării referitoare la expertiza grafologică complexă nr.82 din 28.02.2012 a recipiselor din diverse dosare penale, care la acel moment se examinau în proceduri separate;

- avocatul O.Popovici, casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că între inculpată și părțile vătămate a existat un acord de voință, prin care s-au stabilit niște raporturi juridice civile, astfel, considerînd că inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, acțiunilor acesteia fiindu-i dată o încadrare juridică greșită.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2013, s-a dispus inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul A.Munteanu

în numele inculpatei N.Didur, ca fiind vădit neîntemeiat și a părții vătămate I.Răileanu și a avocatului O.Popovici, ca depuse peste termen.

Instanța de recurs, respingînd recursul ordinar declarat de partea vătămată ca depus peste termen, a indicat că acesta, din data pronunțării deciziei instanței de apel 14.05.2013, a declarat recurs peste 4 luni, deci cu mult mai tîrziu după expirarea termenului legal de 30 zile, prevăzut de art.422 Cod de procedură penală.

7. Împotriva sentinței primei instanțe, la 11 octombrie 2013, partea vătămată I.Răileanu a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, în latura civilă, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatei în beneficiul său a sumei de 2280 euro, sumă care a fost recunoscută și de inculpată, invocînd că prima instanță a comis o eroare mecanică, dispunînd încasarea doar a sumei de 280 euro în loc de 2280 euro.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, a fost respins, ca inadmisibil, apelul declarat de partea vătămată.

Instanța de apel, respingînd apelul părții vătămate, a indicat că acesta este unul inadmisibil, deoarece cauza penală în privința lui N.Didur a fost examinată de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, astfel că sentința Judecătoreiei Ciocana, mun.Chișinău din 28.12.2012, a căpătat autoritatea lucrului judecat.

Totodată, instanța de apel a constatat că partea vătămată în cererea de apel, nu este de acord cu soluția primei instanțe doar în ce privește mărimea prejudiciului ce a fost dispusă spre încasare în folosul său, indicîndu-se greșit quantumul despăgubirilor materiale, însă această eroare nu este una de fapt ori de drept, ci una materială, ce poate fi corectată printr-o încheiere a instanței, la cererea celui interesat, ori din oficiu, prin adoptarea unei încheieri, potrivit dispozițiilor art.249 și 249 Cod de procedură penală.

9. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar partea vătămată I.Raileanu care, invocînd temeiul prevăzut de art.427alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri în partea dată, prin care să fi dispusă încasarea de la inculpată în folosul său a prejudiciului material în sumă de 2280 euro și a prejudiciului moral în mărime de 15000 lei, invocînd repetat același motive ca și în cererea de apel, expuse la pct.7 al prezentei deczii.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit materialelor cauzei, N.Didur a fost condamnată prin sentința Judecătoreiei Ciocana, mun.Chișinău din 28 decembrie 2012 în baza art.190 alin.(5) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei, de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități comerciale pe un termen de 3 ani.

Împotriva sentinței, a declarat apel în numele inculpatei avocatul I.Balmuș, sentință care a fost menținută prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013.

La fel, împotriva sentinței și deciziei au declarat recursuri ordinare avocații A.Munteanu, O Popovici în numele inculpatei și partea vătămată I.Raileanu, prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 octombrie 2013, fiind dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul A.Munteanu, ca fiind vădit neîntemeiat și a părții vătămate I.Răileanu și a avocatului O.Popovici, ca depuse peste termen.

Ulterior, la 11 octombrie 2013, partea vătămată I.Raileanu a declarat apel, care prin

decizia instanței de apel din 10 februarie 2014, a fost respins, ca inadmisibil.

La 10 februarie 2014, partea vătămată, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor judecătorești, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în latura civilă, pe motivele invocate în pct.9 al prezentei decizii.

După, cum rezultă din actele cauzei, instanța de apel a respins apelul părții vătămate, deoarece cauza, la recursul părții vătămate, a fost deja examinată de către instanța de recurs ordinar și, prin decizia din 30 octombrie 2013, recursul ordinar al părții vătămate a fost respins, ca depus peste termen, sentința căpătînd autoritatea lucrului judecat.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel prin decizia din 10 februarie 2014, ținînd seama de prevederile art.415 Cod de procedură penală, corect a dispus inadmisibilitatea apelului declarat de către partea vătămată, deoarece decizia instanței de recurs ordinar, potrivit art.466 alin.(5) Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării acesteia.

Totodată, Colegiul penal, reține că instanța de apel, referitor la motivul invocat de recurent, că prima instanță incorect a dispus încasarea prejudiciului material în folosul său în sumă de 280 euro în loc de 2280 euro, destul de explicit s-a expus că eroarea comisă este una materială, ce poate fi corectată printr-o încheiere a instanței, la cererea celui interesat, ori din oficiu, prin adoptarea unei încheieri, potrivit dispozițiilor art.249-249 Cod de procedură penală.

În acest context, se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de partea vătămată Răileanu Ilie.

11. În conformitate cu prevederile art.432 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de partea vătămată Răileanu Ilie împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 28 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui Didur Nina.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun